Dosar nr. 4-34/2024
4-24024644-09-4-04032024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 martie 2024 or. Sîngerei

Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Hristina Craveț
Grefier: Maria Goraș

în lipsa: agentului constatator, executor judecătoresc Mușet Marcel; precum și a făptuitorului Istrati Seghei, în privința cărora s-au întreprins măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală.

Examinând în ședință publică cauza contravențională în privința lui

Istrati Serghei Constantin, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****.

în comiterea contravenţiei prevăzută de art. 318 alin. (1) și 319 alin. (1) din Cod contravenţional.

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de la 04 martie 2024 până la 28 martie 2024.

Asupra probelor și materialelor prezentate, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 16.03.2023, încheiat de către agentul constatator, executorul judecătoresc Mușet Marcel, cet. Istrati Serghei se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 318 alin. (1) și 319 alin. (1) din Codul contravenţional.

Agentul constatator, în persoana executorului judecătoresc Mușet Marcel, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora examinării cauzei, nu s-a prezentat în judecată, astfel încât, prin prisma art. 455 alin. (2) din Codul contravenţional, s-a dispus posibilă examinarea cauzei contravenţionale în absența agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Făptuitorul Istrati Serghei, citat în mod legal despre locul, data și ora examinării cauzei, ceea ce se atestă prin avizul de recepție a Î.S. „Poșta Moldovei”, remisă în adresa instanței, nu s-a prezentat la ședința de judecată. Prin urmare, odată ce în cauză, procedura citării legale a fost executată, făcând trimitere la prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, potrivit căruia neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale, s-a dispus ca examinarea cauzei să aibă loc în absența făptuitorului, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Studiind minuțios materialele cauzei contravenționale în raport cu prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar ca procesul contravențional să fie încetat, reieșind din următoarele considerente.

Instanța de judecată reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesuluiverbal cu privire la contravenţie.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanţa constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și art. 445 din Codul contravenţional.

În urma studiului materialelor cauzei contravenţionale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri.

La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că „examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Norma art. 10 din Codul contravențional, specifică că, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît

infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 375 din Codul contravențional: alin. (1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Alin. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Alin. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional".

Reieșind din normele vizate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenţionale, instanța de judecată remarcă că, agentul constatator, executorul judecătoresc Mușet Marcel, nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare.

Cu referire la circumstanțele faptice, instanța de judecată reține că, prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, nr. ***** din 23 octombrie 2017, a fost dispusă încasarea de la Istrati Serghei în beneficiul Statului, taxa de stat în mărime totală de 576 lei.

Potrivit materialelor cauzei contravenționale, se atestă că, executorul judecătoresc Mușet Marcel, prin încheierea nr. ***** din 06.12.2017, a intentat procedura de executare, iar debitorul Istrati Serghei a fost informat că urmează să execute benevol titlul executoriu în termen de 15 zile, debitorul fiind obligat de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc la 15.01.2018, ora 10:45, pentru a-i fi comunicate drepturile procedurii de executare, încheierea fiind remisă debitorului și recepționată contra semnătură.

Ulterior, în scopul continuării executării documentului executoriu, la 09.02.2018, executorul judecătoresc Mușet Marcel a emis o încheiere privind continuarea executării silite, debitorul fiind obligat de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc la 26.02.2018, ora 09:00 și informat despre faptul că nerespectarea obligației atrage răspunderea prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional, încheierea fiind recepționată contra semnătură.

Din materialele cauzei se atestă că, în cadrul procedurii de executare au fost aplicate mai multe măsuri întru asigurarea executării, conform informației oferit de către BC„Moldindconbank"SA, rezultă că debitorul Istrati Serghei nu deține casetă de siguranță, dar deține cont curent gestionat în cadrul sucursalei Centru, cu soldul de 0,00 lei la data de 22.02.2023, iar potrivit informației furnizate de aceiași instituție reiese că în perioada 23.10.2017-22.03.2023 debitorul a primit un transfer international la 23.11.2019 în sumă de 250 euro; din informația furnizată de Agenția de Stat pentru

Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova din 22 februarie 2018, pe numele debitorului nu sunt depuse cereri de înregistrare și nici nu sunt înregistrate obiecte de proprietate intelectuală, inclusiv obiecte ale dreptului de autor și/sau conexe.

Iar prin citația din 28.02.2018; 02.04.2018; 23.06.2021; 28.01.2021 și 21.02.2023 lui Istrati Serghei repetat i-a fost solicitat să se prezinte în fața executorului judecătoresc la 19.03.2018, ora 11:30; 25.04.2018, ora 09:00; 09.07.2021, ora 13:45, 25.02.2021, ora 09:15 și 16.03.2023, ora 10:15 în vederea executării documentului executoriu și inclusiv, în legătură cu faptul că executorul judecătoresc va întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție. Respectiv, citațiile expediate în adresa lui Istrati Serghei au fost recepționate contra semnătură.

În consecință, la 16 martie 2023 în privința lui Istrati Serghei a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** în temeiul art. 318 alin. (1) și 319 alin. (1) Cod Contravențional.

Cu referire la învinuirea adusă în baza art. 318 alin. (1) Cod contravențional instanța de judecată stabilește următoarele.

La stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată reține că, în sensul art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, obiectul juridic nemijlocit al contravenției vizate îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfăşurare a activităţii de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept şi a altor organe de stat, iar obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a hotărârii de judecată.

Latura obiectivă a contravenţiei se realizează prin acţiune sau inacţiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacţiunea persoanei poate fi exprimată prin neîntreprinderea acţiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătoreşti, considerând că hotărârea nu este corectă, legală etc.

Latura subiectivă a contravenției imputate se realizează prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenţionat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanţei de judecată şi doreşte acest rezultat. Motivele neexecutării intenţionate nu influenţează la încadrarea faptei.

Prin prisma stabilirii existenței sau inexistenței laturii subiective a contravenției, instanța de judecată reține că, răspunderea contravențională în temeiul art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pentru neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanței de judecată, trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri. În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

Astfel, instanța de judecată elucidează faptul că, lipsesc probe care să confirme că debitorul se eschivează sau că refuză intenționat executarea documentului executoriu. Or, atât potrivit circumstanțelor faptice stabilite de către executorul judecătoresc Mușet Marcel în procesul-verbal cu privire la contravenție, cât și potrivit înscrisurilor anexate în scopul probării învinuirii, se poate deduce doar circumstanța existenței unei datorii, dar în nici un caz nu poate fi constatată intenția eschivării sau neexecutării intenționate, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita datoria la care a fost obligat prin hotărârea instanței de judecată.

Mai mult ca atât, instanța de judecată conchide că, la materialele cauzei lipsesc probe care să ateste faptul că, debitorul se eschivează sau că refuză intenționat să execute hotărârea judecătorească.

Instanța de judecată reține ca fiind elocvente speței și prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acţiunile (inacţiunile) cu elemente ale contravenţiei ale persoanelor care, *fără motive justificative*, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenţie, pe care îl înaintează spre examinare instanţei de judecată. În cazul în care aceste acţiuni conţin elemente ale infracţiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, se va face trimitere la Decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (*neexecutarea hotărârii instanței de judecată*), care în pct. 28 a menționat că, „practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, trebuie probată *<u>posibilitatea reală</u>* a persoanei de a executa hotărârea în discuție”.

Așa fiind, pentru ca să poată fi constatată intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a persoanei, de a purcede la executare.

Instanța de judecată elucidează că, este cert că hotărârile și sentințele judecătoreşti au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin. 1 din Convenţie ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi, însă în cazul de față, executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente măsuri în sensul executării actului judecătoresc, precum nici nu a prezentat probe care ar confirma comiterea faptei contravenționale în forma stabilită de către

legiuitor, prin dovedirea fără echivoc, prin probe concludente, pertinente și utile a conjuncturii neexecutării intenționate sau eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată, prin care s-a dispus încasarea de la Istrati Serghei în beneficiul Statului, taxa de stat în mărime de 576 lei.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

La caz, instanța de judecată reține că, potrivit circumstanțelor faptice, în situația în care la materialele cauzei contravenționale lipsește cu desăvârșire vreo probă precum că făptuitorul dispune de careva bunuri imobile sau venituri suficiente întru stingerea datoriei, însă în mod nejustificat refuză executarea hotărârii, fie se eschivează de la achitarea datoriei, prin urmare, în speță, nu se identifică elementul esențial – intenția de eschivare sau neexecutare a hotărârii instanței de judecată, fiind astfel niște împrejurări care impun încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției.

Așadar, cu privire la contravențiile a cărei comitere a fost reținută în sarcina cet. Vasilachi Larisa, instanța a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator în partea existenței laturii subiective, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul in dubio pro reo. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanţa încetează procesul contravenţional.

Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în ședința de judecată nu a fost dovedită fapta contravenţională specificată la art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, din care considerente, cu referire la dispoziția art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Cu referire la învinuirea adusă în baza art. 319 alin. (1) Cod contravențional instanța de judecată stabilește următoarele.

La stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată reține că, în sensul art. 319 alin. alin. (1) din Codul contravențional, obiectul juridic nemijlocit al contravențiilor vizate se manifestă prin împotrivirea persoanei să execute cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare.

Latura subiectivă se manifestă numai prin intenție directă, adică făptuitorul conștientizează că, prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea cerințelor executorului judecătoresc și dorește acest rezultat.

Instanța de judecată a stabilit, că prevederile art. 319 din Codul contravențional, nu sunt aplicabile unor asemenea situații în care se află debitorul Istrati Serghei în procedura de executare, iar pe de altă parte probele prezentate și examinate în ședință sunt insuficiente pentru a demonstra vinovăția făptuitorului în săvârșirea contravențiilor imputate.

Astfel, la caz, instanța de judecată ajunge la concluzia, că agentul constatator nu a prezentat probe cum că, cet. Istrati Serghei se eschivează cu rea voință de la executarea cerințelor executorului judecătoresc, nu o execută intenționat și dorește acest rezultat. Mai mult, executorul judecătoresc nu specifică prin care anume acțiuni sau inacțiuni s-a manifestat neîndeplinirea cerinţelor în cadrul procedurii de executare. Nu este clar din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție prin ce s-ar fi manifestat împiedicarea executării de către cet. Istrati Serghei a documentului executoriu.

De asemenea, instanța constată că agentul constatator nu a realizat o descriere concretă a contravenției, cu specificarea acțiunii autorului și a tuturor circumstanțelor de natură a-i conferi faptei acest caracter. Or, cerința este imperativă, pentru că rațiunea instituirii ei a fost aceea de ai permite instanței cercetarea legalității actului constatator prin stabilirea faptelor materiale și verificării încadrării juridice.

Pe de altă parte, din procesul-verbal cu privire la contravenție nu este clar ce anume nu a îndeplinit făptuitorul sau în ce mod a împiedicat la executarea documentului executoriu, ori ce obligație nu a îndeplinit.

Instanța atestă că acuzația adusă urma a fi specificată în mod corespunzător cu specificarea particularităților existente în cazul în care există probe pertinente, concludente și utile de a concluziona asupra vinovăției sau nevinovăției acestei persoane. Nu au fost prezentate nici probe care ar indica la neîndeplinirea fără motive a cerințelor executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau probe care ar împiedica executarea documentului executoriu.

În acest context, agentul constatator nu a analizat toate elementele constitutive ale contravenției şi nici probele încuviinţate făptuitorului, adică nu a făcut referire la elementele de fapt, care ar fi putut justifica concluzia vinovăției cet. Istrati Serghei, în comiterea contravenției și calificarea acțiunilor ultimului în baza art. 319 alin. alin. (1) din Codul Contravențional.

Instanța reține ca fiind elocvente speței prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acţiunile (inacţiunile) cu elemente ale contravenţiei ale persoanelor care, *fără motive justificative*, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenţie, pe care îl înaintează spre examinare instanţei de judecată. În cazul în care aceste acţiuni conţin elemente ale infracţiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită persoana, potrivit principiului „in dubio pro reo”. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul „in dubio pro reo” este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul Contravenţional și, în special, potrivit principiului „in dubio pro reo”, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Așadar, prin prisma circumstanțelor dezvăluite supra, instanța de judecată conchide că, în speță, lipsește intenția directă a făptuitorului Istrati Serghei în comiterea contravenției prevăzută de art. 319 alin. (1) din Codul contravențional, de altfel, în

ședința de judecată nu s-a constatat voința făptuitorului de a săvârşi fapta contravențională.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare „ex propriis sensibus" a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

În circumstanțele date, potrivit principiului „actori incumbit probation", cel ce face o afirmaţie în faţa judecăţii trebuie să o și dovedească, astfel, instanța de judecată reiterează că, de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe care ar fi demonstrat comiterea de către cet. Istrati Serghei a contravenției imputate.

După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanţa încetează procesul contravenţional.

Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în ședința de judecată nu a fost dovedite faptele contravenţionale specificate la art. 319 alin. (1) din Codul contravenţional, din care considerente, cu referire la dispoziția art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Reieșind din cele expuse mai sus, călăuzindu-se de prevederile art. 421, 441 alin. (1) lit. a), 442, 460 – 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se încetează procesul contravenţional pornit în privința lui Istrati Serghei învinuit în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 318 alin. (1) și 319 alin. (1) din Codul contravenţional, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălț în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei.

Președintele şedinţei,

Judecătorul Hristina Craveț